

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Zderciuc Veaceslav și avocatul Dumitru Fortuna în numele părții vătămate Dudai Cristina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iulie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Zderciuc Veaceslav Veaceslav, născut la 12 iunie 1991, originar și domiciliat în or. Ungheni, str. Florilor, nr. 7.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 05.10.2014 – 16.03.2015
2. instanța de apel: 10.04.2015 – 08.07.2015
3. instanța de recurs: 14.09.2015 – 16.12.2015

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 16 martie 2015, Zderciuc Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 5 ani și 5 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani și 5 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, pentru cumul parțial al pedepselor aplicate lui Zderciuc Veaceslav i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței, instanța de fond a constatat că, Zderciuc Veaceslav, la data de 16.09.2014, pe la ora 13.00, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, s-a apropiat de concubina Dudai Cristina, care se afla pe peronul gării auto din or. Ungheni, str. Feroviară și în mod deschis i-a sustras servieta la prețul de 150 lei, în care se aflau: bani în numerar de 210 lei; un inel din aur pentru dame la prețul de 1000 lei și un telefon mobil de model „Nokia-3H” cu imei-359330044146288 la prețul de 1000 lei, cauzîndu-i proprietarei un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 2360 lei.

Tot el, în perioada lunilor mai - august 2014, a aplicat violența fizică și psihică asupra concubinei sale Dudai Cristina, care se manifesta prin bătăi sistematice,

amenințări cu aplicarea violenței, cu injurii și cu cuvinte necenzurate în adresa acesteia. Iar la data de 25.08.2014, aproximativ la ora 22.00, în procesul unui conflict inițiat de către el cu concubina sa, i-a aplicat ultimei lovituri cu pumnul în regiunea abdomenului și a îmbrâncit-o pe un pat, iar când ultima a încercat să se ridice, intenționat i-a răsucit mâna dreaptă, cauzându-i vătămări corporale medii sub formă de: fractură cominutivă oblică a falangei bazale a degetului patru. Ulterior, după ce a transportat-o pe concubina sa Dudai Cristina la spital a insistat asupra ei, de a nu declara despre cele petrecute la poliție și de a refuza internarea în staționar.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către partea vătămată Dudai Cristina și avocatul Maria Arabadjii în numele inculpatului Zderciuc Veaceslav.

3.1. În apelul său, partea vătămată C. Dudai, a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul V. Zderciuc să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei neprivative de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. Iar pe art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, să fie achitat.

În motivarea apelului său a invocat că instanța incorect a încadrat acțiunile lui Zderciuc Veaceslav pe art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, nefiind dobândite probe pertinente și concludente care ar confirma vinovăția lui. Nu a fost luat în considerație, că atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată a declarat, că Zderciuc Veaceslav i-a zmulș din mână servieta, deoarece a vrut să o oprească să nu plece peste hotare la părinții săi. El nu a avut scopul să însușească bunurile ei care erau în servietă, dar luându-i servieta el a avut scopul să o oprească să nu plece din oraș. Nu a fost luat în considerație, nici de către organul de urmărire penală, nici de către instanță, că obiectele din servietă pentru apelantă nu sunt o valoare considerabilă, deoarece ele sunt deja folosite și nu corespund prețului la care le-a procurat. În ce privește condamnarea lui Zderciuc Veaceslav pe art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, o consideră prea aspră, deoarece parte vătămată l-a iertat și a solicitat să nu fie pedepsit aspru, totodată singură a recunoscut că toate conflictele dintre ei le-a provocat din cauza geloziei și că din data de 25.08.2014, nu sau mai certat, că concubinul Zderciuc Veaceslav și-a schimbat comportamentul și că intenționează să se căsătorească și să crească copilul pe care foarte curînd îl va naște.

3.2. În apelul său, avocatul inculpatului, M. Arabadjii, a solicitat casarea integrală a sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului V. Zderciuc, recunoscut vinovat și condamnat pe art 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, iar pe art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, să fie achitat.

În motivarea apelului său a invocat că instanța l-a condamnat pe Zderciuc Veaceslav pe art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, incorect încadrînd acțiunile acestuia, fără a-și baza soluția pe probe concludente și pertinente care ar confirma vinovăția

inculpatului. Nu s-a ținut cont de scopul și motivul din care inculpatul a zmulș servieta din mâinele părții vătămate - și anume cu scopul de a opri plecarea acesteia din oraș, dar nu pentru a o jefui, fapt ce determină că pe caz lipsește intenția directă a inculpatului de a sustrage bunurile concubinei, astfel lipsește și componenta de infracțiune, fapt stipulat și în art. 17 Cod penal. Motivul comiterii infracțiunii de jaf este unul de cupiditate și de a obține profit, de a se înavuți pe contul averii străine. Aceste circumstanțe în ședința de judecată nu s-au confirmat, iar partea vătămată Dudai Cristina la examinarea în fond a declarat, că Zderciuc Veaceslav era împotriva ca ea să plece peste hotare la părinții săi și din acest motiv i-a luat servieta.

Atît organul de urmărire penală, cît și instanța de judecată nu a constatat date care ar elucida criteriile cuprinse în conținutul art. 126 Cod penal, cu o singură excepție - declarația părții vătămate, care la urmărirea penală la început a declarat, că toate cele aflate în servietă sînt pentru ea valori considerabile, iar ulterior și în ședința de judecată a afirmat că cele sustrase pentru ea nu sînt considerabile. Instanța de fond era obligată să ia în considerație declarațiile părții vătămate date în ședința judiciară, prin care a remarcat că bunurile sustrase nu sînt valori considerabile pentru ea. Consideră, că atît în timpul urmăririi penale, cît și la examinarea în fond nu au fost acumulate suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblul lor să coroboreze între ele și să confirme integral vinovăția lui Zderciuc Veaceslav în săvîrșirea infracțiunii de jaf, urmînd ca instanța de apel să-l achite pe art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal. În ce privește condamnarea lui Zderciuc Veaceslav pe art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, o consideră prea aspră, deoarece partea vătămată l-a iertat, nu a solicitat aplicarea unei pedepse aspre, totodată singură a recunoscut, că toate conflictele dintre ei le-a provocat chiar ea, din cauza geloziei și ca din data de 25.08.2014 nu s-au mai certat, Zderciuc Veaceslav și-a schimbat comportamentul și că intenționează să se căsătorească. În afară de motivele menționate mai sus, este necesar de indicat, că prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului Zderciuc Veaceslav a aplicat greșit în privința lui prevederile art. 85 Cod penal, deoarece condamnatul a comis infracțiunile în care a fost învinuit de organul de urmărire penală, înainte de pronunțarea sentinței judecătorei Unghești din 25.09.2014. Respectiv pedeapsa definitivă lui Zderciuc Veaceslav urmează să fie stabilită în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal. Avocatul menționează că Zderciuc Veaceslav acum conștientizează faptele comise de el și se căiește sincer de faptele săvîrșite. Avocatul consideră că instanța de judecată putea să-i aplice lui Zderciuc Veaceslav o pedeapsă neprivativă de libertate, conducîndu-se de prevederile art. 90 Cod penal. Consideră că instanța de judecată stabilindu-i o pedeapsă în formă de închisoare, l-a lipsit de posibilitatea și șansa de a se corecta, fără a fi privat de libertate, de a forma o familie și de a crește și educa copilul care urmează în curînd să se nască.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iulie 2015, apelul părții vătămate C. Dudai și al avocatului M. Arabadjii în numele inculpatului V.

Zderciuc, au fost admise parțial, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

În temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, Zderciuc Veaceslav, de sub învinuirea formulată în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, se achită, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Zderciuc Veaceslav s-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi i s-a stabilit o pedeapsă de 2 ani și 5 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa aplicată, se cumulează parțial din termenul pedepsei neexecutate, stabilite prin sentința Judecătorei Ungheni din 25.09.2014, stabilindu-i-se definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen 5 ani și 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. În motivarea deciziei sale instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului Zderciuc Veaceslav de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost pe deplin dovedită în cadrul ședinței de judecată, iar instanța întemeiat a emis soluția respectivă ținând cont de probele prezentate de către partea acuzării și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, sentința de condamnare fiind emisă în baza declarațiilor depuse de către **partea vătămată Dudai Cristina** (f.d. 100-105, vol. II), în care aceasta descrie în amănunte circumstanțele în care Zderciuc Veaceslav i-a fracturat degetul de la mîna dreaptă și anume că „*la data de 26.08.2014 a intrat în casă, m-a îmbrîncit pe pat, au fost cîteva lovituri în abdomen, eu am încercat să-l împing, el m-a apucat de deget, l-a sucit și l-a rupt*”; **martorul Tîrsînă Alexandra** (f.d. 110-112, vol. II), care a indicat că a fost telefonată de către Dudai Cristina care i-a spus că a fost bătută de către Zderciuc Veaceslav, în acea perioadă Dudai Cristina și Zderciuc Veaceslav locuiau împreună, a văzut hainele Cristinei Dudai murdare de sînge, dar nu a văzut vînatăi pe corpul ei, deoarece aceștia s-au bătut dimineață, iar vînatăile apar mai tîrziu; **martorul Ciumac Tatiana** (f.d. 114-116, vol. II), care a indicat, că la data de 25.08.2014 la serviciu în secția de internare a spitalului raional Ungheni la ea s-a adersat Dudai Cristina cu o fractură la deget. După ce medicul cu sora medicală i-au acordat tratamentul necesar, i-a fost întocmită fișa medicală și a fost internată în spital. Ieșind afară, a văzut cum Zderciuc Veaceslav a apucat-o de păr pe Cristina Dudai și a urcat-o cu forța în mașină; **martorul Moraru Ecaterina** (f.d. 118-120, vol. I); **martorul Struc Vladimir** (f.d. 132-133, vol. II); **inculpatul Zderciuc Veaceslav** (f.d. 143-148, vol. II), în care acesta indică că își recunoaște vina în cele imputate în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal.

De asemenea vinovăția inculpatului Zderciuc Veaceslav în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost demonstrată și prin probele scrise ale cauzei penale care au fost puse la baza sentinței și anume prin:

- raportul de expertiză medico-legală nr. 183 din 17.09.2014 (f.d. 38, vol. II), potrivit căreia la Dudai Cristina au fost depistate vătămări corporale medii, cu

dereglarea sănătății de scurtă durată;

- copia materialului nr. 2801 înregistrat în R-II al IP Ungheni la 12.05.2014, prin care se confirmă că anterior Zderciuc Veaceslav a mai aplicat violența asupra Cristinei Dudai (f.d. 48-53, vol. II).

Deci, Colegiul penal a constatat, că vinovăția inculpatului V. Zderciuc a fost pe deplin dovedită pe marginea actelor de violențe îndreptate asupra părții vătămate C. Dudai, acțiunile acestuia fiind just încadrate în baza art.201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, însă, Colegiul penal a considerat că, instanța de fond condamnând inculpatul V. Zderciuc în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, incorect a apreciat împrejurările cazului care a avut loc la data de 16.09.2014 între V. Zderciuc și C. Dudai pe peronul gării auto din or. Ungheni, str. Feroviară, a făcut o analiză incompletă a circumstanțelor de fapt și de drept, ceea ce a determinat instanța de apel să caseze sentința în această parte cu adoptarea a unei noi soluții, și anume a soluției de achitare.

Lecturînd și analizînd materialele cauzei penale, în special și probele prezentate de către procuror în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel în susținerea acuzației aduse lui Zderciuc Veaceslav pe art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, Colegiul penal a constatat că, fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Ținînd cont de aceste prevederi legale Colegiul penal a considerat greșită soluția instanței de fond referitor la constatarea vinei inculpatului în jaful incriminat, învinuirea fiind bazată în această latură numai pe presupuneri care nu și-au găsit confirmare în ședința judiciară, probele acuzării fiind considerate nerelevante, deoarece nu demonstrează că Zderciuc Veaceslav a comis sustragerea deschisă a bunurilor Cristinei Dudaai, și anume că a sustras bunurile părții vătămate cu scopul de acapărare, de cupiditate.

Colegiul penal a reiterat că, *latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute de art. 187 Cod penal, se caracterizează numai prin *intenție directă* cu scop de profit, acaparator, îndreptată spre sustragerea deschisă a averii străine și însușirea ei. Este necesar ca scopul cerut de lege să existe în momentul săvîrșirii faptei. Dacă acest scop lipsește, fapta nu constituie infracțiunea de jaf. Într-un asemenea caz, fapta fie că nu constituie infracțiune (bunul a fost luat în glumă, pentru a stopa persoana de ia săvîrșirea unor acțiuni etc), fie că realizează componenta unei alte infracțiuni.

În cazul dat, bunul a fost luat în scop de a-și împiedica concubina să plece din localitate, fapt avut în urma unei cerți, bunurile fiind restituite după ce acestea s-au împăcat, continuînd relațiile de concubinaj, mai mult ca atît că, ambii, adică atît inculpatul, cît și partea vătămată indică că geanta a fost procurată de inculpat și donată părții vătămate, concluzionîndu-se că, în cazul dat, în acțiunile lui Zderciuc Veaceslav lipsește, atît latura subiectivă, cît și latura obiectivă, a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, or, nu persistă intenție directă cu scop de profit și nici elementul material exprimat prin acțiunea de luare ilegală și gratuită.

Prin prisma probelor cercetate în ședința judiciară și ținînd cont de

circumstanțele stabilite instanța de judecată a ajuns la concluzia că, învinuirea înaintată lui Zderciuc Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, nu s-a confirmat, iar potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, *„Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului”*. Învinuirea adusă inculpatului pe acest capăt nu este întărită cu probe veridice și incontestabile pentru constatarea vinovăției inculpatului Zderciuc Veaceslav din care considerente acesta urmează a fi achitat din motivul lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii de jaf.

Din textul sentinței instanței de fond, s-a constatat că, la stabilirea și aplicarea pedepsei inculpatului în baza art.201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61, 75, 78 Cod penal, aceasta fiind stabilită corespunzător gravității faptei și personalității autorului, în raport cu pericolul social concret al faptei comise și atitudinea procesuală pe care a avut-o inculpatul pe parcursul judecării cauzei. Or, din aceste considerente, Colegiul penal a conchis că, instanța de fond corect a apreciat faptul că inculpatul, poate fi reeducat cu executarea reală a pedepsei închisorii pe termenul stabilit, care este în limita sancțiunii articolului incriminat, concluzionând că este imposibilă aplicarea în privința lui V. Zderciuc a prevederilor art. 90 Cod penal.

De asemenea de către instanța de fond s-a ținut cont și de faptul că inculpatul V. Zderciuc se caracterizează negativ, a comis trei infracțiuni la intervale mici de timp, astfel nu și-a format concluziile necesare pentru a păși pe calea corijării. Inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

Colegiul penal a susținut concluzia instanței de fond privind imposibilitatea corectării și reeducării inculpatului V. Zderciuc în lipsa privării acestuia de libertate, pedeapsa de 2 ani și 5 luni închisoare fiind una proporțională faptei comise de către inculpat, una echitabilă, care va atinge scopul de corectare și reeducare a acestuia.

De asemenea Colegiul a ajuns la concluzia că solicitările părții vătămate C. Dudai și a avocatului M. Arabadjii, enunțate în apelurile declarate, precum și cerințele enunțate de către inculpat și apărătorul acestuia M. Rotari în cadrul examinării cauzei în ordine de apel cu privire la aplicarea în privința lui V. Zderciuc a prevederilor art. 90 Cod penal - sunt neîntemeiate, restabilirea drepturilor lezate, precum și echitatea socială și corectarea vinovatului fiind posibilă doar prin numirea față de acesta a unei pedepse privative de libertate, concluzie la care a ajuns, atât instanța de fond, cât și cea de apel.

Cu referire la argumentul înaintat de către partea vătămată Dudai Cristina, precum că l-a iertat pe inculpat, s-a împăcat și dorește să întemeieze cu acesta familie și să crească împreună copilul, Colegiul a respins respectivul argument ca fiind unul neîntemeiat, or, potrivit art. 109 alin. (1) Cod penal, *„împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în*

cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II-VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală”. Așa cum infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, care este incriminată inculpatului V. Zderciuc, face parte din capitolul VII din Partea Specială a Codului Penal, prevederile art. 109 alin. (1) Cod penal, nu se răsfrâng asupra acestui gen de fapte infracționale.

Conform materialelor cauzei penale, s-a constatat că inculpatul V. Zderciuc a comis faptele infracționale prevăzute de art.201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, în perioada lunilor mai - august al anului 2014.

Sentința judecătorei Ungheni, prin care V. Zderciuc a fost condamnat în baza art. 152 alin. (2) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la o pedeapsă de 5 ani închisoare, cu suspendarea respectivei pedepse pe un termen de probă de 4 ani, a fost pronunțată la data de 25.09.2014.

Rezultă, că infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, care este imputată inculpatului V. Zderciuc, a fost comisă de către acesta înainte de pronunțarea sentinței judecătorei Ungheni din 25.09.2014.

Reieșind din cele menționate, Colegiul a conchis că, la speța dată urmează a fi aplicate prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, potrivit cărora „Conform prevederilor alin. (1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe ”.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Zderciuc Veaceslav și avocatul Dumitru Fortuna în numele părții vătămate Dudai Cristina.

5.1. Avocatul inculpatului M. Rotari, în recursul său a solicitat casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei, cu emiterea unei hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate pe art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, în rest decizia să fie menținută.

În motivarea recursului său, recurentul invocă că, decizia contestată este ilegală, nemotivată și neîntemeiată, deoarece instanțele de fond nu au luat în considerație declarațiile părții vătămate C. Dudai, că îi pare rău de cele întâmplate, că de fiecare dată ea însuși îl provoacă pe concubinul său, comportamentul inculpatului s-a modificat esențial, toate conflictele au rămas în trecut și inițiază să formeze o familie. La moment au un copil nou-născut care necesită, creștere, întreținere și educare atât din partea mamei, cât și din partea tatălui.

Atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au aplicat destul de eficient prevederile art. 75 Cod de procedură penală, care conform alin. (2) a normei menționate prevede că o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor enunțate mai sus nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Recurentul consideră că în cazul dat condamnatul a conștientizat pe deplin care este scopul legii penale și care sunt consecințele reale în caz de nerespectare ale acestora, prin urmare instanța de apel putea să-i aplice lui Zderciuc Veaceslav o pedeapsă neprivativă de libertate, conducându-se de prevederile art. 90 Cod penal.

Oricine merită o șansă de a se corija, de a întemeia o familie, de a crește și educa copiii în sânul familiei.

5.2. Avocatul părții vătămate C. Dudai, în recursul său a solicitat casarea deciziei, cu emiterea unei hotărâri prin care inculpatului V. Zderciuc să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate pe art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, invocând argumente similare celor invocate în cererea de recurs de către avocatul inculpatului, M. Rotari.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul inculpatului M. Rotari, care a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea deciziei contestate.

Autorul recursului critică aprecierea probelor administrate, care țin de starea de fapt a cauzei, stabilirea căreia este de competența instanțelor ierarhic inferioare, iar un asemenea temei nu este prevăzut de lege pentru a judeca cauza în ordine de recurs. La stabilirea pedepsei instanța s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod Penal.

6.1. Referință a depus și avocatul inculpatului M. Rotari, privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul părții vătămate D. Fortuna, care solicită admiterea acestuia, careva obiecții asupra recursului respectiv nu are, considerându-l întemeiat.

7. Verificând argumentele invocate în recursurile declarate în raport cu actele cauzei, luând în considerație și argumentele expuse în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sînt vădit neîntemeiate.

Avocatul inculpatului M. Rotari, își întemeiază recursul său în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, totodată semnalînd și pct. 10) al aceleiași norme penale ce stipulează că: *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

La fel, și avocatul părții vătămate C. Dudai, a indicat ca temei de casare a hotărârii instanței de apel pct. 10) al normei menționate supra.

Recurenții, în recursurile declarate invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel, în latura stabilirii pedepsei, solicitând aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, în temeiul art. 90 Cod penal.

Colegiul penal lecturînd textul deciziei, constată că argumentele invocate de recurenți nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecătii.

În acest context, Colegiul penal ține să menționeze că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea ultimului, cît și a altor persoane.

Totodată, art. 75 Cod penal, prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal reține că la aplicarea pedepsei lui Zderciuc Veaceslav pentru infracțiunea săvîrșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75, 78 Cod penal și astfel, corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea pedepsei închisorii.

La stabilirea pedepsei închisorii instanța de apel just a ținut cont, de persoana celui vinovat, care nu este la primul conflict cu legea penală, fiind anterior condamnat, antecedentele penale nefiind stinse, ca circumstanță atenuantă a fost reținută recunoașterea vinei, iar ca circumstanță agravantă – săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.

De asemenea, de către instanța de apel s-a ținut cont și de faptul că inculpatul V. Zderciuc se caracterizează negativ, a comis trei infracțiuni la intervale mici de timp, ceea ce confirmă că ultimul nu și-a format concluziile necesare pentru a-și corija comportamentul.

Referitor la argumentele invocate de recurenți de ai fi aplicată inculpatului o pedeapsă mai blîndă în temeiul art. 90 Cod penal, Colegiul penal le respinge ca neîntemeiate, deoarece restabilirea drepturilor lezate, precum și echitatea socială și corectarea vinovatului fiind posibilă doar prin numirea față de acesta a unei pedepse privative de libertate, concluzie la care au ajuns atît instanțele de fond, cît și instanța de recurs.

De asemenea, Colegiul penal îl respinge ca neîntemeiat și argumentul înaintat de către avocatul părții vătămate D. Fortuna, precum că partea vătămată l-a iertat pe inculpat, s-au împăcat și dorește să întemeieze cu acesta o familie și să crească împreună copilul nou născut, or, potrivit art. 109 alin. (1) Cod penal „*împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II-VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală*”. Așa cum infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, care este incriminată inculpatului Zderciuc Veaceslav, face parte din capitolul VII din Partea Specială a Codului Penal, prevederile art. 109 alin. (1) Cod penal, nu se răsfrâng asupra acestui gen de fapte infracționale.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art. 414 - 417 Cod de procedură penală, pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată corect, este echitabilă și este în concordanță cu scopul pedepsei penale - de a preveni săvîrșirea de noi infracțiuni de către inculpat și alte persoane, iar recursurile declarate, sunt vădit neîntemeiate și se apreciază ca inadmisibile.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Zderciuc Veaceslav și avocatul Dumitru Fortuna în numele părții vătămate Dudai Cristina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iulie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Zderciuc Veaceslav Veaceslav**, fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **30 decembrie 2015**.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Ion Guzun

Liliana Catan